

derved fri sig for alt Ansvar for en urigtig Stedbetegnelse paa samme. Hvor det med Sikkerhed af en Vares Udseende kan sluttes, fra hvilket Land eller Sted den skriver sig, voldes Sagen mindre Vanffelighed; men det turde for adskillige Varers Vedkommende gælde, at dette ikke er let. Til at danne sig en begrundet Mening om denne Side af Sagen savner dog Flertallet det fornødne indgaaende Specialkendskab til de forskellige Vareforter, men det stiller sig for Flertallet saaledes, at med Varer, der lige saa godt kunne være producerede i det ene Land som det andet, vil et af to Tilfælde indtræde, enten ville saadanne Varer af udenlandske handlende kunne indføres under urigtige Betegnelser, og de indenlandske handlende, der følge Lovens Bud, ville staa magtesløse over for en saadan Konkurrence, eller der maa ved Indførsel af saadanne muligvis urigtigen betegnede Varer foreskrives ganske særlige Sikkringsmidler, t. Eks. Oprindelsescertifikater, udstedte af de danske Konsuler i Udlandet. Hvorvidt saadanne Certifikater kunne antages at blive saa paalidelige, at de gøre den tilsigtede Nytte, skal Flertallet lade staa hen; men det turde i hvert Tilfælde være klart, at et Paabud om saadanne Certifikaters Anvendelse i Forbindelse med den dermed følgende Undersøgelse (eventuelt af Toldvæsenet) ved Varernes Indførsel, vil blive en betydelig Byrde for Handelen, baade hvad Tid og Bekostning angaar; og at paa den anden Side Undladelse af at paahyde særlige Sikkringsmidler lettelig vil føre Importen af adskillige Artikler fra danske Købmænds Hænder over til fremmede og derved berøve den danske Importør og Mellemandler en Fortjeneste.

Efter det udviklede stiller det sig altsaa for Flertallet som tvivlsomt, om Forslaget, hvad Indførselen angaar, vil kunne naa sit Maal uden samtidig at lægge for store Byrder paa Handelen.

Med Hensyn endelig til Spørgsmaalet om Forslagets Virkning paa Eksport- og Transithandelen, da har der i Udvalget væ-

ret Tvivl om, hvorvidt det overhovedet er rigtigt ved Lovbud at foreskrive Regler for Betegnelsen af Varer, der gaa til Udlandet, om det ikke snarere maa være hvert enkelt Lands Sag, inden for dets Grænser, at værne om den rette Betegnelse af de Varer, som dersteds ere Genstand for Køb og Salg. — Flertallet formener derhos, at det vilde være i høj Grad skadeligt for vor Eksport- og Transithandel, om der herfra stilledes større Fordringer til Varernes korrekte Betegnelse, end der gøres i Nabolandene. Er det til Eksempel saa, at Publikum i Sverige ønsker en Vare med vildebetegnelse, at Varen altsaa der sælges lettere med en saadan Betegnelse end med den sande, og det forbydes herfra at udføre Varen med den ønskede Betegnelse, medens der samtidig intet er tilhinder for, at Varen til Eksempel fra Hamborg udføres med en saadan Betegnelse, saa synes det klart, at Handelen med den vedkommende Artikel paa Sverige vil blive dragen fra vort Land til Hamborg. Medens der gives Lande — og navnlig saadanne, til hvilke vor Udførsel af Landbrugsprodukter spiller en for vor hele økonomiske Væsen særdeles vigtig Rolle — i hvilke der lægges stor Vægt paa Varernes rigtige Betegnelse, har paa den anden Side Flertallet Grund til at tro, at der dog ogsaa gives Varer, som Befolkningen i Lande, med hvilke vi have Omsætning, fordrer betegnede paa urigtig Maade. Flertallet maa erkende, at det ogsaa paa dette Punkt savner tilstrækkelig Specialkendskab til de forskellige Vareforter, der ere Genstand for vor internationale Omsætning, men det tør dog ikke tilbageholde en Ytring af Frygt for, at ved Forslagets Vedtagelse i den forelagte Form vor Eksport- og Transithandel mulig vil kunne lide Skade.

I Genhold til det anførte vilde Flertallet anse det for heldigt, om der gaves sagkyndige Mænd i de forskellige Handelsbrancher, derunder Mænd, der ere inde i Landbrugets Eksportforhold, Lejlighed til at udtale sig om Forslaget, forinden det yderligere